

Bolesław Bierut
Przewodniczący KC PZPR

ZSRR - ostoja pokoju

Poniżej zamieściliśmy artykuł przewodniczącego KC PZPR, tow. Bolesława Bierut p. t. „ZSRR - ostoja pokoju”, który ukazał się w nrze 44 (104) pisma „O trwały pokój, o demokrację ludową”.

Na wiele tygodni przed 33 rocznicą Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej polscy hutnicy z huty „POKÓJ” podjęli pierwsze zobowiązania, aby, zwiększeniem produkcji uczcić tę najwybitniejszą w dziejach ruchu robotniczego datę.

Od dwóch lat współzawodnictwo produkcyjne jako forma ustosunkowania się mas robotniczych do najważniejszych wydarzeń politycznych, społecznych i międzynarodowych podejmowane jest przez polską klasę robotniczą za przykładem robotników radzieckich. Dopiero od dwóch lat, to znaczy od chwili przygotowań do I Kongresu Zjednoczonej partii współzawodnictwo tego rodzaju występuje jako ruch ogarniający całą niemal klasę robotniczą. Jest to więc u nas zjawisko w takiej skali nowe i stopień nasilenia odzwierciedla niewątpliwie stopień narastania świadomości politycznej w szerokich masach robotniczych. Na szeroki rozwój współzawodnictwa pracy, którym żyje cała polska klasa robotnicza, wywarły wpływ trzy doniosłe momenty.

Pierwszym momentem było zjednoczenie polskiego ruchu robotniczego. Nigdy przedtem klasa robotnicza w Polsce nie przeżywała takiego napięcia uczuć, jak to, które wyraziło się w „Czynie Kongresowym” przed dwoma laty. Po 60-ciu latach rozbiicia politycznego uprawnienia z występna zacięłością przez prawie PPS, klasa robotnicza zjednoczyła swe siły trwale i na zawsze w warunkach władzy ludowej. Masy robotnicze czuły i rozumiały, że to właśnie zjednoczenie zabezpiecza odtąd trwałość władzy ludowej, jej niezaprzeczane zwycięstwo. Rozumiały lub co najmniej odczuwały instynktownie, że zjednoczenie wzmacnia rolę kierownictwa, znaczenie i autorytet klasy robotniczej i jej partii, że zjednoczona partia, która uwolniła się od obcych, oportunistycznych elementów, poprowadzi naród nasz śmiało i pewnie naprzód - do socjalizmu.

Drugim momentem o większym jeszcze rozmachu i napięciu - był „Czyn Stalinowski” - współzawodnictwo z okazji 70-lecia narodzin Towarzystwa Stalina. Nowe w tym czasie było to, że klasa robotnicza porwała za sobą szerokie masy chłopstwa pracującego, młodzieży i kobiet. Masowość tego porwyu da się porównać tylko z akcją podpisów pod Apelem Sztokholmskim, która - jak wiadomo - zgromadziła pod tym apelem 18 milionów podpisów. Różnica mieści się tylko w tym, że zbieranie podpisów pod Apelem

Sztokholmskim było wynikiem planu nowej akcji organizacyjnej, podczas gdy współzawodnictwo robotnicze, listy, podarunki, wypowiedzi z okazji 70-lecia Towarzystwa Stalina były nieświadomym, potężnym impulsywnym wyrazem uczuć dla wielkiego geniusza, nauczyciela i wodza, mas pracujących, zwycięskiego pogromcy faszyzmu i obrońcy pokoju, wyraziciela ludzkich tęsknot do wolności, twórcy nowej epoki socjalistycznej.

Inicjatywa robotników huty „POKÓJ” po raz trzeci poruszyła całą niemal klasę robotniczą do nowego czynu produkcyjnego, poświęconego 33 rocznicy Rewolucji Październikowej. Nazwa zakładu, który wystąpił z inicjatywą współzawodnictwa, miała raczej znaczenie symboliczne. Tym nie mniej sprawa pokoju wiąże się niewątpliwie z tym nowym zrywem polskiej klasy robotniczej i niewątpliwie kojarzy się ona jak najściślej w myślach i uczuciach milionów robotników, podejmujących coraz nowe zobowiązania produkcyjne, z Wielką Rewolucją Październikową i z narodami ZSRR, które tej rewolucji dokonały. Coraz jaśniej bowiem i dobitniej polskie masy pracujące wspólnie z setkami milionów ludzi na całym świecie - zdają sobie sprawę, że w obecnej sytuacji międzynarodowej czołową siłą i ostoją w walce o pokój jest ZSRR i Stalin.

Wydarzenia międzynarodowe rozgrywane się dziś jak gdyby na otwartej scenie przed oczami całego świata. Po stronie imperialistycznej scena ta przypomina teatr kukielkowy, w którym reżyser porusza marionetki - poszczególne rządy kapitalistyczne, nie krępując się wobec widzów, że podstawa ich po zornie „samodzielnych” ruchów i gestów nie bndzi na ogół złudzeń. Jednakże analogia przypomina teatr tylko pod względem zewnętrznym - dekoracyjnym. W rzeczywistości w grę wchodzi miliony ludzi, którzy cierpią, przelewają krew, giną.

Imperializm czyni wszystko, aby zerwać pokój, ponieważ pokój wydatuje się imperialistom bardziej dla nich niebezpieczny niż wojna. Równie ciężko jednak jedną siłą, z którą imperialistyczny podżegacz wojenny rzeczywiście boją się zmierzyć - jest ZSRR. Oszukując cynicznie szerokie masy, imperialiści nie zaprzeczają przed żadną prowokacją, aby judzić przeciw ZSRR i wywołać historię wojenną.

ZSRR realizując twardo i konsekwentnie swoją politykę pokojową, czyni wszystko, aby uniemożli-

wić wojnę, aby zabezpieczyć powszechny i trwały pokój we wszystkich krajach świata. Swą wolę pokoju ZSRR oznajmia wytrwale, publicznie, przy każdej okazji. Nie ulega wątpliwości, że mimo nieustających oszczerzych i obłudnych oskarżeń prasy i wszystkich podżegaczy wojennych pod adresem ZSRR - ani jeden rząd kapitalistyczny nie wątpi w rzeczywistość w pokojowość i szczerść postawy i woli państwa socjalistycznego. Chodzi więc o osiągnięcie agresywnych celów imperialistycznych. Po za tym rozpętywanie historii wojennej przez rządy imperialistyczne zmierza do odrodzenia kryzysu ekonomicznego. Pragnąc uniknąć kryzysu, kapitaliści pod batutą imperializmu amerykańskiego usiłują rozpalać zarzewie małych wojen, aby tym łatwiej nakreślić koniunkturę zbrojeniową i gorączkę zbrojeń w całym świecie. Taka polityka pozwoliła międzynarodowym klikom oligarchii finansowej dyrygowanym przez amerykańskich rekinów imperialistycznych czerpać zyski z podsycanej wciąż przez nich samej koniunktury zbrojeniowej. Imperialiści zorganizowali napad na Koreę, rozpalili wojnę w Korei i popelniają wszystkie te zbrodnie zasłaniając się obłudnie parawanem ONZ. Przeciwno matemu, bohaterstwu, lecz słabo uzbrojonomu narodowi, rzucili całą armię lądową, morską i lotniczą Stanów Zjednoczonych oraz zmobilizowane pospiesznie siły zbrojne państw zależnych i podporządkowanych pieniądze i gospodarczo imperializmowi amerykańskiemu. Oto rdeń, podłoże, istota polityki imperialistycznej w obecnej dobie szczególnie szybkiego gnicia systemu kapitalistycznego.

Dlatego masy pracujące i wszyscy uczelw ludzie we wszystkich krajach świata zwracają swe oczy, nadzieje i uczucia ku ZSRR - czołowej sile obozu pokoju. Wbrew oszczerstwom i oszustwom militarystów sympatie większości ludzi na kuli ziemskiej, zwracają się ku ZSRR jako państwu w którym pokojowa praca tworząca osiągnęła zasieg i tempo nieznane w dziejach ludzkich. Kogóż z najprostszych, świadomych i uczelw ludzi nie poruszy rozmach, śmiałość i potęga myśli i planów

(Ciąg dalszy na str. 2-ej)

W pierwszą rocznicę nominacji marszałka Konstantego Rokossowskiego Marszałkiem Polski i min. Obrony Narodowej

Rok temu Rząd Radziecki na prośbę Prezydenta RP Bolesława Bieruta skierował marszałka K. Rokossowskiego do rozporządzenia Rządu Polskiego, dając tym wyraz niezłomności przyjaźni naszych narodów i gotowości udzielenia Polsce Ludowej wszelkiej pomocy dla wzmocnienia jej siły i bezpieczeństwa.

W dniu 6 listopada 1949 r. marszałek Konstanty Rokossowski - syn warszawskiej klasy robotniczej, wielki Polak, żołnierz Rewolucji Październikowej, legendarny pogromca faszyzmu, zwycięzca spod Moskwy, Stalingradu i Kurska, wyzwoliciel polskich ziem z jarzma hitlerowskiej okupacji - stanął jako Marszałek Polski i minister Obrony Narodowej na czele Wojska Polskiego.

Jego wybitny talent wojskowy i niezrównane doświadczenie, nabyte w stalinowskiej szkole dowódców, służy odtąd sprawie wzmocnienia potęgi naszego ludowego wojska i siły obronnej kraju, służy wielkiej sprawie pokoju.

Fakt ten jest przekreśleniem wszystkich odwetowych nadziei, jakie podtrzymują i rozbudzają w Niemczech Zach. anglosascy imperialiści, reaktywując niemiecko - zachodnie siły zbrojne pod dowództwem hitlerowskich zbrodniarzy.

MARSZAŁEK KONSTANTY ROKOSSOWSKI NA CZELE ARMII POLSKIEJ - TO GWARANCJA BEZPIECZEŃSTWA NASZYCH GRANIC, BEZPIECZEŃSTWA POKOJOWEJ PRACY NARODU NAD BUDOWĄ PODSTAW SOCJALIZMU.

Uroczystości ku czci Wielkiego Października wspaniałą manifestacją przyjaźni polsko-radzieckiej

W przededniu 33-iej rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej miasta i wsie w całej Polsce przybrały odświętny wygląd. Na frontonach gmachów państwowych, zakładów przemysłowych, szkół i domów - pięknie udekorowanych czerwienią widnieją portrety LENINA i STALINA - twórców partii bolszewickiej, pod której przewodem proletariatu Rosji odniósł zwycięstwo w 1917 r., otwierając nową erę w dziejach ludzkości, erę socjalizmu.

W zakładach pracy, we wsiach, w szkołach i uczelniach, odbywały się uroczyste akademie rocznicowe.

Przybył na akademie robotnicy, inżynierowie i technicy Zakładów Przemysłu Wełnianego im. Norberta Barlickiego w Łodzi wypełniły po brzegi salę świetlicy.

Podczas akademii wręczono przedstawicieli Centralnego Zarządu Przemysłu Wełnianego propozycję zdobyczy w II kwartale br., w ramach współzawodnictwa międzynarodowego między przemysłami bawełnianym i wełnianym.

69 produujących pracowników otrzymało nagrody pieniężne za najlepsze wyniki w 3-im etapie współzawodnictwa pracy.

Uczestnicy akademii podjęli rezolucję, w której dali wyraz gorącej wdzięczności za pomoc, z jaką narody Związku Radzieckiego przychodzą Polsce Ludowej w realizacji zadań Planu 6-letniego.

Zebrań postanowili w jeszcze szerszym niż dotychczas zakresie korzystać ze wspaniałych osiągnięć przemysłu wełnianego ZSRR.

Uroczystą akademią zakończyły występy świetlicowych zespołów artystycznych Zakładów Przemysłu Wełnianego.

W akademii ku czci 33 rocznicy Rewolucji Październikowej, zorganizowanej przez załogę stoczni pólnoc-

nej w Gdańsku uczestniczyło ponad półtora tysiąca robotników.

Meldunki o realizacji zobowiązań dla uczczenia rocznicy Wielkiego Października świadczą o olbrzymich sukcesach załogi, która dzięki Czynowi Październikowemu wykonała ze znaczną nadwyżką plan produkcyjny III kwartału.

W rezolucji, jaką powzięli stocznicy na zakończenie uroczystości, czytamy m. in.: „pogłębiając w dalszym ciągu naszą wiedzę o Związku Radzieckim, upowszechniając coraz szerzej doświadczenia czołowych pracowników pracy Związku Radzieckiego, będziemy szli ich śladem, budując w naszym kraju podstawy socjalistycznego ustroju.

Realizując zadania Planu 6-letniego naszym odcinku, współdziałając przy budowie polskiej floty handlowej, będziemy razem z radzieckimi robotnikami walczyli o światowy pokój, o zwycięstwo socjalizmu na całym świecie.”

Uroczysta akademii pracowników PBP nr 7, która odbyła się w sali k u bu TPP-R w Gdańsku, zbiegła się z wykonaniem na 61 dni przed terminem rocznego planu produkcyjnego. „Naszym aktem wdzięczności dla to jowników o lepsze jutro - powie-

dział cieśla P. Hanyś, wykonujący 289 proc. normy - wyrazem holdu i wdzięczności dla bohaterów Rewolucji - jest nasza praca. Dlatego też uroczystość 33-iej rocznicy Rewolucji Październikowej zbiegła się z wykonaniem przez nas przedterminowo rocznego planu przedsiębiorstwa.

Podczas akademii 250 przodowników PBP nr 7 wyróżniających się w realizacji zobowiązań październikowych, otrzymało cenne nagrody.

Robotnicy, majstrowie, technicy, inżynierowie i uczniowie z Zakładów im. J. Dymitrowa na uroczystej akademii gorąco manifestowali na cześć Związku Radzieckiego, który pierwszy w historii świata zerwał pęta kapitalizmu. Cała załoga wznowiła raz po raz entuzjastyczne okrzyki na cześć wodza międzynarodowego proletariatu - Chorażego pokoju - Czerwonego Stalina.

Żałoga postanowiła wysłać list do robotników fabryki „Elektro - aparat” w Leningradzie, w którym życzy swym towarzyszom z Kraju Rad dalszych owocnych sukcesów w budowie komunizmu.

W liście robotnicy Zakładów im. Dymitrowa piszą m. in.: „Pamiętamy, że wolność nasza okupiona została krwią najlepszych synów Związku Radzieckiego, bohaterów spod Moskwy, Stalingradu, Warszawy i Berlina. Umiemy docenić wolność otrzymaną z rąk alerwydzionej, okrytej chwałą Armii Radzieckiej.

Łącząc się w bratnim wysiłku z bohaterami narodem radzieckim, odpowiadamy naszymi osiągnięciami produkcyjnymi anglo - amerykańskim podżegaczom wojennym, twardym robotniczym „Nie”.

»Broniąc Koreę bronimy własnej Ojczyzny!«

475-milionowy naród chiński aktywnie pomoże Korei Ludowej w jej walce o wolność

Wspólne oświadczenie demokratycznych partii Chin

PEKIN (PAP). — Agencja nowych Chin opublikowała wspólne oświadczenie partii demokratycznych Chin. W oświadczeniu tym czytamy:

„Agresywne działania imperialistów, na których ciele stoja USA, stanowią poważną groźbę dla bezpieczeństwa Chin. Cały naród chiński uważnie śledzi agresywne działania USA w Korei oraz agresywne akty, które znalazły swój wyraz w pogwałceniu lądowych, powietrznych i morskich granic Chin. Agresywne dążenia imperialistów nie znają granic. Dnia 25 czerwca br. imperialiści amerykańscy rozpoczęli agresywną wojnę w Korei. Zamierzają oni nie tylko zniszczyć Koreańską Republikę Ludową - Demokratyczną, lecz chcą anektować Koreę, wciągnąć do Chin, zaprowadzić nad Azją i zdobyć cały świat.

Dowodzą tego w sposób niezaprzeczalny — fakty. Gdy USA nakazywały marionetce koreańskiej, Li Syn - manowi, rozpocząć wojnę przeciwko narodowi koreańskiemu, prezydent USA, Truman, wydał na tychmiast armii amerykańskiej, flocie i lotnictwu siłom zbrojnym rozkaz rozpoczęcia wojny w Korei. Wydał on równocześnie wiadomości o tym, że celem imperialistów amerykańskich, którzy rozpoczęli działania agresywne w Korei, jest zagarnięcie Chin i całej Azji.

Od chwili, w której imperialiści amerykańscy w czerwcu br. rozpoczęli wojnę w Korei, lotnictwo, które oni wykorzystują w toku swych działań agresywnych w Korei, nęjdokrotnie wtrącało się w obszar powietrzny Chin — północno-wschodnich, zabijając obywateli chińskich i niszcząc mienie chińskie. Amerykańska flota morska, operująca w Korei, ostrzelała chiński statek handlowy, który pływał na pełnym morzu, i pogwałciła prawo żeglugi Chin.

Ostatnie wydarzenia jeszcze bardziej jaskrawo zdemaskowały nikczemny charakter imperializmu amerykańskiego. Po zdobyciu Seulu, siły zbrojne imperialistów amerykańskich oraz ich wspólników, ignorując ostrzeżenia Chin — przekroczyły 38 równoleżnik w Korei i ogromne siły ich wojsk lądowych posunęły się naprzód w kierunku do rzek Jalučian, Tumincian, zagrażając bezpośrednio północno-wschodnim granicom Chin.

Sytuacja jest zupełnie jasna. Imperialiści amerykańscy powtarzają stary trick bandytów japońskich, którzy najpierw wtrącają do Korei, a następnie do Chin. Wiadomo powszechnie, że Korea jest wprawdzie małym krajem, lecz posiada bardzo ważne znaczenie strategiczne. Głównym celem agresji amerykańskiej w Korei, podobnie jak agresji imperialistów japońskich w przeszłości, jest nie Korea — lecz Chin. Historia dowodzi, że losy Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej i Chin są ściśle ze sobą związane. Jedno państwo nie może się bronić bez pomocy drugiego.

Nie tylko obowiązki moralne narzucają narodowi chińskiemu pomoc narodowi koreańskiemu w jego walce przeciwko Ameryce. Udziałem pomocy Korei odpowiada również interesom całego narodu chińskiego i wynika z konieczności samobrony. Ratować swego sąsiada — to znaczy ratować siebie samego. Powinniśmy pomóc narodowi koreańskiemu, aby bronił naszej ojczyzny. Cały naród chiński pała pragnieniem przeciwstawienia się agresji amerykańskiej, udzielenia pomocy dla Korei oraz obrony swych domów i swej ojczyzny. Jest to zadanie rozsądne i sprawiedliwe.

Premier Czou En - lai oświadczył: „Naród chiński nie ścierpi obcej agresji i nie może odnieść się obojętnie do losów swoich sąsiadów, którzy stają się ofiarami agresji ze strony imperialistów”. Oświadczenie to zostało złożone w imieniu 475-milionowego narodu chińskiego. Wyraża ono wolę narodu i jego żądanie. W żadnym wypadku nie można słamać żelaznej woli narodu chińskiego, który chce jednomyślnie się zjednoczyć dla obrony swych domów, ojczyzny i pokoju.

oraz innych rejonów, biorąc za punkt wyjścia we narodów.

Sprawiedliwość jest po naszej stronie, po stronie narodów Chin, Korei, Wietnamu i Filipin, po stronie narodów całej Azji, po stronie wszystkich milijardów pokój narodów świata.

Wszystkie partie demokratyczne Chin oświadczają, że będą popierać ze wszystkich swych sił sprawiedliwe żądanie narodu całego kraju, że będą popierać cały naród chiński, który dobrowolnie włączył się do świętego zadania przeciwstawienia się Ameryce, okazania pomocy Korei, obrony swych domów, obrony swego kraju.

Powyższe oświadczenie złożono w dniu 4 listopada 1950 r. następujące demokratyczne partie Chin:

Komunistyczna Partia Chin, Rewolucyjny Komitet Kuomintangu Chin, Demokratyczna Liga Chin, Demokratyczne Stowarzyszenie Odbudowy Narodowej, bezpartyjni delegaci Ludowej Konsultatywnej Rady Połwiecznej Chin, Stowarzyszenie Współdziałania nad rozwojem Demokracji, Chińska Robotniczo-Chłopska Partia Demokratyczna, partia „Czigu”, Towarzystwo „Czułan”, Liga Samorządu Demokratycznego wyspy Tajwan, Demokratyczny Związek Młodzieży Chin.

Związek Radziecki proponuje zwołanie narady wielkich mocarstw

w sprawie demilitaryzacji Niemiec

Noty ZSRR do USA, Wielkiej Brytanii i Francji

MOSKWA (PAP). Dnia 3 listopada wiceminister Spraw Zagranicznych ZSRR Gromyko przyjął ambasadora Francji p. Chateneau, ambasadora USA p. Kirla i ambasadora Wielkiej Brytanii p. Kelly oraz wręczył im jednolite noty do rządów radzieckich zaadresowane do rządów Francji, USA i Wielkiej Brytanii w sprawie demilitaryzacji Niemiec.

Poniżej przytaczamy tekst noty rządu radzieckiego do rządu francuskiego:

„Z polecenia Rządu Radzieckiego Ministerstwo Spraw Zagranicznych Związku Radzieckiego ma zaszczyt oświadczyć o następującym: Dnia 19 września br. ogłoszony został komunikat o odbytych w Nowym Jorku naradzie ministrów Spraw Zagranicznych Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii i Francji, poświęconej sprawom dotyczącym Niemiec. Z komunikatu wynika, że głównym punktem narady trzech ministrów była sprawa utworzenia armii niemieckiej, sprawa remilitaryzacji Niemiec Zachodnich.

W dniach 20 — 21 października odbyła się w Prawdzie konferencja ministrów Spraw Zagranicznych ZSRR, Albanii, Bulgarii, Czechosłowacji, Polski, Rumunii, Węgier i Niemieckiej Republiki Demokratycznej, w wyniku której ogłoszono deklarację zawierającą propozycję zmierzającą zgodnie z układem pociągającym, do jak najszybszego, pokojowego uregulowania

całości problemu niemieckiego i dokonania demilitaryzacji Niemiec. Rząd Radziecki całkowicie podziela wspomniane propozycje. Jak również cała deklaracja prasa, której tekst załącza się do niniejszego.

Uwzględniając doniesione znaczenie wykonania uchwał konferencji pociągającej, w sprawie demilitaryzacji Niemiec oraz istniejące w tej kwestii rozbieżności w stanowisku czterech mocarstw okupujących Niemcy, Rząd Radziecki uważa za konieczne niezwłocznie przedyskutować te sprawy. W tym celu Rząd Radziecki proponuje zwołanie rady ministrów Spraw Zagranicznych USA, Wielkiej Brytanii, Francji i ZSRR dla rozpatrzenia sprawy wykonania układu pociągającego o demilitaryzację Niemiec.

Rząd Radziecki ma nadzieję, iż otrzyma w najbliższym czasie odpowiedź rządu francuskiego w sprawie powyższej propozycji.

Noty analogicznej treści Rząd Radziecki przesyła jednocześnie rządowi Wielkiej Brytanii i USA.

W toku rozmowy wiceminister Gromyko wręczył ambasadorom Francji, USA i Wielkiej Brytanii tekst „deklaracji ministrów Spraw Zagranicznych ZSRR, Albanii, Bulgarii, Czechosłowacji, Polski, Rumunii, Węgier i Niemieckiej Republiki Demokratycznej w sprawie uchwały nowojorskiej narady trzech mocarstw o remilitaryzacji Niemiec zachodnich.”

ZSRR — ostoja pokoju

(Dokończenie ze str. 1-ej)

gospodarczych, wcielanych w czyn niesłowności przez dziesiątki milionów ludzi radzieckich? Po raz pierwszy w swych dziełach człowiek w takiej skali przekształca przyrodę dla swych celów twórczych, zamienia pustynie w kwitnące ogrody, wytwarza nowy kierunek wód i rzek, reguluje żywiołowe siły wiatrów i usuiwa nieprzystępne dla człowieka ich skutki. Coraz potężniejszego rozmachu nabiera rozwój sił twórczych w warunkach radzieckiego ustroju socjalistycznego, przestając już stopniowo w wyższe stadium — komunizm. W granicach życia jednego pokolenia Rewolucja Październikowa zdołała wywołować niezmierzzone społeczne siły twórcze, które rosną i rosnąć będą z coraz większą mocą, torując drogę całej ludzkości. Siły te promieniują swym twórczym tchnieniem na inne narody, pobudzają ich aktywność, przyspieszając ich rozwój.

Polska i inne kraje demokracji ludowej zawdzięczają zwycięstwom Rewolucji Październikowej swoje wyzwolenie z hitlerowskiego jarzma, swoje wyzwolenie z niewoli kapitalizmu; zawdzięczają jej swoją nową drogę życia i rozwoju, zawdzięczają jej swój łatwiejszy i szybszy marsz ku socjalizmowi.

Łatwo porównać skutki pełnej zależności rozwoju narodów w krajach demokracji ludowej z losami krajów, które szarpią się bezsilnie w pętach imperialistycznej „pomocy” i „opieki” amerykańskiej. Łatwo dostrzec źródło nieszczęść narodów Jugosławii, zdradzonych przez kilkadziesiąt tysięcy agentów imperialistycznych i oddawanych łajdakom na łeb amerykańskim rekinom imperialistycznym. Łatwo dostrzec wasalną rolę rządów i uwiadamiającą się co raz bardziej słabość kapitalistycznych krajów Europy, które należały niegdyś do silnych, a dziś zmuszają do brutalnej dyktatury narzuconych sobie amerykańskich protektorów.

Tylko na bazie rewolucji socjalistycznej i socjalistycznego budownictwa rozwijać się mogą rzeczywista przyjaźń i braterska współpraca pokojowa wolnych narodów. Nowe formy stosunków międzynarodowych, które tworzy Związek Radziecki wraz z krajami demokracji ludowej, mogą powołać do życia i rzeczywistnie tylko rewolucja proletariatu. Są to formy niedostępne dla krajów kapitalistycznych z samego charakteru ich struktury klasowej.

Przebieg rosyjski pod kierownictwem WKP(b), Lenina i Stalina w swym rewolucyjnym porwie wyzwołał przed 33 laty źródło niezłomnej siły — twórczość wolnych mas ludowych, które poznały i poddały swej woli i planowemu działaniu prawa rozwoju społecznego. Źródło to bije i wciąż świeży i wciąż wzrastająca siła i powoduje ten niezwykły i nieustający rozwój potęgi materialnej i duchowej Związku Radzieckiego, który jest najbardziej znaczącym i najbardziej doniosłym zjawiskiem całej naszej epoki.

Walka ludu rosyjskiego przeciw wojnie imperialistycznej, walka o pokój — to właśnie datami były jedne z głównych sił mobilizujących masy ludowe do rewolucji. Powstałe państwo radzieckie, rządzone przez lud pracujący, stworzyło — po raz pierwszy w dziejach — siłę rzeczywistą zainteresowaną w walce o utrzymanie pokoju i zdolną do nalciejszych wysiłków i zarazem do najwęższych osiągnięć w tym względzie. Każdy krok naprzód tego państwa w dziedzinie gospodarczej, technicznej i kulturalnej — był to krok naprzód w dziele umocnienia sił walczących z imperializmem — o po-

kój. Cała historia przygotowała ZSRR do przedsięwzięcia i kierownictwa roli w walce o pokój, jaką ożyła socjalizm odgrywa dziś dla dobra całej pracującej ludzkości. Wnioskując z jakimiżi rząd radziecki występuje na forum ONZ, wnioski o redukcję zbrojeń, o zacieśnienie współpracy między narodami, o zakaz propagandy wojennej, o poskromienie agresywności i o zakaz broni masowego niszczącego wywołują z tych samych dat, jakie ożywały masy, walczące o zwycięstwo rewolucji. Poszanowanie dla wszystkich narodów, suwerenność i bezkompromisowe uznawanie praw narodów wielkich i małych do samodzielnego stanowienia o swoim losie, przekonanie o możliwości pokojowego współistnienia i pokojowej rywalizacji różnych systemów społeczno — gospodarczych — oto zasady, które ZSRR przeciwstawia ludobójczym, hitlerowskim zasadom polityki amerykańskiej.

Przedstawiona przez delegację radziecką w Organizacji Narodów Zjednoczonych „Deklaracja o usunięciu groźby nowej wojny i o utrwaleniu pokoju i bezpieczeństwie narodów”, wytyczne dla delegatów radzieckich na II Światowym Kongresie Obróńców Pokoju i zwołana z inicjatywy rządu ZSRR narada ministrów Spraw Zagranicznych ośmiu państw w Prawdzie wskazują i wskazują drogę ocalenia i utrwalenia pokoju. Majestatycznej wymowy tej polityki pokoju nie zgłaszają żadne goebbelsowskie pogroźki amerykańskich agresorów i podżegaczy wojennych. Siły pokoju rosną i wzrostu ich nie nie potrafi wstrzymać.

Amerykańscy imperialiści wzmagają swe awanturkarskie i agresywne działania przeciwko pokojowi. Remilitaryzacja Niemiec zachodnich, odbudowywanie łazystowskiej armii agresji i mordów pod amerykańskim kierownictwem stwarza sytuację groźną dla pokoju. Amerykańscy napastnicy unurzają ręce we krwi w Korei. Nie cofają się przed żadną niebezpieczeństwem, przed śladem zbrodni, by realizować swe ludobójcze plany. Im bardziej jednak sroży się obłęd wojenny w Ameryce, tym bardziej zdecydowana staje się walka ludów o pokój i tym silniej jednoczą się one wokół swej opory, wokół Związku Radzieckiego — twierdzą pokoju.

Związek Radziecki jest nadzieją i siłą. Jest on uosobieniem wszystkiego co małe i szlachetne w dążeniach i marzeniach ludzkich, jest podporą i przyjaciele tych dążeń, znanych, podziwianych i kochanych za to na całym świecie. Oto dlaczego rocznicę jego istnienia czczą ludzie pracy w Polsce swym wielkim wysiłkiem i czynem produkcyjnym. Podobnie jak masy pracujące na całym świecie — obchodzą oni tę rocznicę jako swoje wielkie święto, jako dzień zwiastujący pokój powszechny i sprawiedliwość społeczną dla wszystkich ludzi pracy.

Ludy świata przyjęły za swoje — zrodzone z głębi serca ludzi radzieckich zawołanie: GDZIE STALIN — TAM POKÓJ!

Uzupełniają je zawołaniem zrodzonym ze wszystkich doświadczeń 33-lecia: GDZIE STALIN — TAM ZWYCIĘSTWO!

Rekord wataciaza

tow. Adama Podraży

z hut „Ostrowiec” pobity

Tow. Jan Cielebąk

uzyskał wytop stali

w ciągu 5 godz. i 35 m'n.

W miarę zbliżania się dnia 7 listopada — dnia 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej, w miarę zbliżania się dnia otwarcia obrad II Światowego Kongresu Obróńców Pokoju, martwiący się o „Ostrowiec” przystępują z entuzjazmem do wyzobnej pracy, skracając czas wytopu stali. Kilka dni temu wytopiła pieca Nr. 5 — tow. Adam Podraza — I wytopiła, Józef Tomczyk — II wytopiła i Paweł Wiśniewski — III wytopiła dokonali wytopu w ciągu 5 godzin i 45 minut, ustalając rekord hut „Ostrowiec”. W dniu 3 bm. wytopiła cze tegoż pieca Nr. 5, pracujący na popołudniowej zmianie mistrza tow. Antoniego Pajaka, tow. tow. Jan Cielebąk — I wytopiła, Władysław Gasior — II wytopiła i Henryk Zdybowski — III wytopiła, wraz z całym zespołem zmianowym, pobili rekord Podraza, przeprowadzając wytop w ciągu 5 godzin 35 minut.

Martwiący wszystkich pieców hut „Ostrowiec” postanowili w dniach do 7 listopada i przez okres Miesiąca Postępowania Pracy i Międzyzawieszenia walczą o skrócenie czasu wytopu, korzystając z okazji, że na doświadczeniach czelowych wytopu radzieckich.

Reforma walutowa orężem w walce o Plan 6-letni

Przeszło trzydziestokrotny wzrost wartości naszego złotego dał nam przeprowadzenie reformy walutowej wzmocniło zaufanie do nowego pieniądza, który z miejsca zdobył sobie należny szacunek w społeczeństwie. Jest to zjawisko nadzwyczajne, zjawisko o wielkim znaczeniu gospodarczym, świadczące o tym, iż nowy wysokowartościowy złoty stęnie się ważną bronią w wielkim boju, jaki tocimy o wykonanie Planu 6-letniego. Nowy stosunek do pieniądza przyczyni się w dużej mierze do wzmocnienia poczucia odpowiedzialności wśród kierowników przedsiębiorstw oraz żelaz robotniczych, do pogłębienia systemu oszczędnościowego w naszej gospodarce, do wydatnego wzmocnienia dyscypliny finansowej.

Ulatwi to walkę o obniżkę kosztów własnych, o bardziej rozsądną, ostrożną wydawnictwo pieniędzy, o zmniejszenie środków finansowych przeznaczonych na surowce i materiały pomocnicze, a więc i o rewizję dotychczasowych norm. Drugim — obok redukcji kosztów materiałnych — środkiem obniżki kosztów własnych produkcji jest

wzrost wydajności pracy. A właśnie świadomości istnienia mocnego ustabilizowanego pieniądza oraz wydane obietnice (o 66 procent) siły na bywającej elementach spekulacyjnych, dezorganizujących zaopatrzenie mas pracujących, wpływają na zwiększenie wydajności pracy.

Reforma walutowa więc ułatwi nam zwycięstwo w walce o wyższą wydajność pracy i planową obniżkę kosztów własnych, zwycięstwo, które jest warunkiem realizacji całego Planu 6-letniego.

Jednocześnie zaś jedynie wyższa wydajność pracy i redukcja kosztów własnych umożliwią obniżkę cen artykułów masowego spożycia, a co za tym idzie wzrost realnych płac. Tak więc zmiana systemu pieniężnego wzmocniła podstawę dalszego wzrostu dobrobytu materialnego i kulturalnego ludności pracującej, przewidzianego Planem 6-letnim.

Świadomość człowieka pracy, że za otrzymaną płacę będzie mógł zaopatrzyć się w potrzebne mu artykuły, świadomość wysokiej siły nabywczej nowego złotego, zachęci go do oszczędzania.

W ostatnich dniach można było poczynić zauważalne obserwacje w sklepach, tramwajach, na ulicy. Przed reformą walutową oświadczenie kasjerki w sklepie, czy konduktorki tramwajowej, że nie ma reszty np. 2 złotych, powodowało machnięcie ręką. Dziś nie ma już ludzi, którzy by w tak beztroski i lekceważący sposób rezygnowali z reszty 6 groszy — stanowiących równowartość dawnych dwóch złotych. Reforma systemu pieniężnego dodała więc bodźca do rozwoju indywidualnych oszczędności, które lokowane w bankach winny stanowić dodatkowy środek, służący rozwojowi naszej gospodarki i przyspieszeniu wykonania Planu 6-letniego.

Klasa robotnicza i masy pracujące są w pełni świadome, że codzienna, jeszcze wydajniejsza niż dotąd praca i jeszcze bardziej nieubłagana walka z marnotrawstwem potęgają gospodarcze znaczenie reformy walutowej, przyspieszają budowę fundamentów socjalizmu, podnoszą swój dobrobyt.

Masy pracujące miast i wsi województwa kieleckiego uroczyście witają 33 rocznicę Rewolucji Październikowej

W dniu 4 i 5 bm masy pracujące województwa kieleckiego uroczyście witały 33 rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej. W sobotę i w niedzielę we wszystkich zakładach pracy, w pięknie udekorowanych świetlicach odbyły się uroczyste akademie, na których zostały wygłoszone referaty poświęcone 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej. Fabryczne zespoły świetlicowe wzbogaciły program akademii występami artystycznymi grup recytatorskich, tanecznych oraz wokalnych. Składano dumne meldunki o zwycięskim wykonaniu zobowiązań Październikowych.

Domy i ulice miast oraz wsi zostały udekorowane czerwonymi i białoczerwonymi flagami, portretami wielkich wodzów Rewolucji Październikowej — Lenina i Stalina, portretami Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Bolesława Bierut i marszałka Konstantego Rokossowskiego.

W niedzielę we wszystkich gminach odbyły się również uroczyste akademie, które najokazalej wypadły w spółdzielniach produkcyjnych i PGR-ach.

Jak nam donoszą nasi korespondenci, we wszystkich miastach i wsiach panuje uroczysty, świąteczny, podniosły nastrój.

W niedzielę wieczorem odbył się na terenie województwa szereg zabaw i imprez artystycznych, w których wzięły udział tysiące mieszkańców wsi i miast.

W Ostrowcu, w pięknie udekorowanej sali Domu Kultury Robotniczej odbyła się uroczysta akademie, na którą przybyli licznie robotnicy huty

Podczas wygłaszanych referatów zebrani spontanicznie wznosili okrzyki na cześć Związku Radzieckiego i wojska światowego obozu pokoju tow. Stalina oraz Armii Radzieckiej, stojącej na straży pokoju.

W gminie Szydłów, w gromadzie Brzeziny zebrani po wysłuchaniu referatu wzniesli okrzyk: „Choćmy budować socjalizm w naszej gromadzie przez spółdzielnię produkcyjną!”, „Niech żyje spółdzielczość produkcyjna!”.

Wyjaśnienie Narodowego Banku Polskiego w związku z zakazem posiadania walut obcych, monet złotych, złota i platyny

Do Narodowego Banku Polskiego napływają zapytania osób zainteresowanych co do sposobu, w jakim odbywa się sprzedaż posiadanych walut obcych, monet złotych, złota i platyny.

W związku z tym Narodowy Bank Polski wyjaśnia, że przy odroczdzą Narodowemu Bankowi Polskiemu wspomnianych wartości do dnia 13 bm. włącznie nie zachodzi potrzeba wycofania jakichkolwiek bądź formułarzy lub podawania nazwiska sprzedającego. Pokwitowanie imienne Narodowy Bank Polski wystawia tylko w przypadku, kiedy żąda tego sprzedający.

Przełomowe dni 1917 roku

Przybycie Lenina do Smolnego.

POWSTANIE ZBROJNE ZWYCIĘŻYŁO

Zdradcy — Kamieniew, Zinowiew i Trocki wydali wrogowi termit rozpoczęcia powstania. To też Komitet Centralny partii bolszewickiej postanowił rozpocząć powstanie przed ustalonym poprzednio terminem — w przeddzień otwarcia II Zjazdu Rad.

Rząd Tymczasowy rozpoczął akcję wczesnym rankiem 24 października (6 listopada) najściem na lokal redakcji i drukarni organu partii bolszewików „Raboczi Put”.

Zgodnie z rozkazem tow. Stalina ozerwonogwardziści i rewolucyjni żołnierze odparli samoohody pancerne rządu. „Raboczi Put” ukazał się o godz. 11 rano, zamieszczając WEZWANIE DO OBALENIJA RZĄDU TYMCZASOWEGO.

Jednocześnie ściągnięto do Smolnego oddziały rewolucyjnych żołnierzy i czerwonogwardzistów.

24 PAŹDZIERNIKA (6 listopada) W NOCY PRZYBYŁ DO SMOLNEGO LENIN i ujął kierownictwo powstania bezpośrednio w swe ręce. Smolny, gdzie znajdowała się Rada Piotrogrodzka i KC stał się bojowym sztabem rewolucji.

Całą noc ścigały do niego rewolucyjne oddziały wojskowe i Czerwonej Gwardii, skąd kierowano je do centrum Piotrogrodu, aby otoczyć Pałac Zimowy, gdzie obwarował się Rząd Tymczasowy.

RANKIEM 25 PAŹDZIERNIKA (7 listopada) krążownik „Aurora” ogniem dział skierowanych na Pałac Zimowy obwieścił światu początek nowej ery — ery WIELKIEJ REWOLUCJI SOCJALISTYCZNEJ.

Tegoż dnia Czerwona Gwardia i wojska rewolucyjne zajęły dworce, pocztę, telegraf, ministerstwa, bank państwa.

Bolszewicy wydali odezwę „DO OBYWATELI ROSJI”. Odezwa głosiła, że burżuazyjny RZĄD TYMCZASOWY ZOSTAŁ OBAŁONION, że władza państwowa przeszła w ręce Rad.

W nocy z 25 na 26 października (7 na 8 listopada) robotnicy, żołnierze i marynarze zdobyli szturmem Pałac Zimowy i aresztowali Rząd Tymczasowy.

POWSTANIE ZBROJNE W PIOTROGRODZIE ZWYCIĘŻYŁO.

B. T.

Ku uwadze ZEORK-u

Na światło elektryczne czeka świetlica ZMP i ZSch

W Seceminie...

W dawnym budynku dworskim w Seceminie mieści się obecnie świetlica ZMP i ZSch. Świetlica ta do tej pory nie ma światła elektrycznego. Przedstawiciele ZMP zwracali się już do Gminnej Rady Narodowej w Seceminie o pomoc w założeniu elektryczności, jednak bezskutecznie. Kiedy natomiast ZSL urządziło zabawę, w przeciagu kilku godzin założono prowizoryczne oświetlenie, ale tylko na bal. ZMP-owcy chcąc własnymi siłami założyć światło, urządzili zabawę i zebrane pieniądze przeznaczyli na ten cel, jednak i wtedy im nie pomogło. Świetlica do chwili obecnej znajduje się bez światła i głośnika. W tych dniach ma się rozpocząć szkolenie ideologiczne ZMP i konieczne jest założenie światła oraz głośnika w świetlicy.

Włodzimierz Zmaralik

Każdy może zdobyć cenną nagrodę w Wielkim Konkursie Filmowym

W związku z Festiwal filmów radzieckich redakcja „Słowa Ludu” i „Film Polski” organizują wielki konkurs filmowy, którego warunki są następujące:

1. Uczestnik konkursu powinien przesłać redakcji „Słowa Ludu” swoją wypowiedź na temat filmów radzieckich, widzianych w bieżącym tygodniu (Czy mi się podobały? Dlaczego? Co wywarło na nim największe wrażenie? Itd.).

2. Konkurs trwa miesiąc, tj. tak długo jak Festiwal, ale rozbiły będzie na 4 konkursy, obejmujące każdy tydzień jego trwania. Nagrody wyznacza się za wypowiedzi, dotyczące filmów bieżącego tygodnia (przebiegiem wyświetlane będą w ciągu tygodnia 3 filmy).

3. Wypowiedź powinna być ujęta w formę możliwie zwięzłą i pisane albo na maszynie, albo bardzo czytelnie. Należy je podpisać imieniem i nazwiskiem; byłoby pożądaną, ażeby autor podał też swój wiek, a także zawód.

4. Uczestnicy konkursu mają prawo wypowiadać się na temat kilku, a nawet kilkunastu filmów.

5. Najlepsze wypowiedzi będą drukowane w „Słowie Ludu” i nagrodzone cennymi nagrodami.

Miesiąc Pogłębiania Przyjaźni Polsko - Radzieckiej

Od 7 listopada br., od dnia 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej do 7 grudnia br. trwać będzie Miesiąc Pogłębiania Przyjaźni Polsko - Radzieckiej.

Miesiąc ten obchodzimy w okresie, kiedy imperialiści przeszli do jawnych aktów agresji wojennej w Korei, kiedy USA uzbrajają państwa satelickie, odbudowują armie hitlerowskie w Niemczech zachodnich, wzmagają swe ataki przeciw Związkowi Radzieckiemu i krajom demokracji ludowej i usiłują wepchnąć świat w nową krwawą rzekę.

W czasie, kiedy imperialiści podniecili histerię wojenną, obóz pokoju, któremu przewodzi Związek Radziecki, walczy zdecydowanie przeciwko wojnie, przygotowuje się do II Światowego Kongresu Obróńców Pokoju i domaga się położenia kresu wszelkiej agresji.

Oczy wszystkich ludzi na całym świecie kierują się na wielki Związek Radziecki, który w pokojowej, twórczej pracy, realizując gigantyczny plan stalinowskiego budownictwa, umacnia swą potęgę polityczną, gospodarczą i kulturalną.

I my, Polacy, znajdujemy się w milionowej szeregach obrońców pokoju. Naród polski, który Związkowi Radzieckiemu zawdzięcza swoje wyzwolenie narodowe i społeczne, poczucie spokoju i ulności w przyszłość, możliwość budowania socjalizmu w kraju — w Miesiącu Pogłębiania Przyjaźni Polsko - Radzieckiej — spotęguje walkę o utrwalenie światowego pokoju poprzez jeszcze większe zacieśnienie węzłów przyjaźni i braterstwa z krajem Rad.

Tegoroczny Miesiąc Pogłębiania Przyjaźni między Polską a Związkiem Radzieckim obchodzimy w pierwszym roku wykonania sześciolatki.

Pokażcie masom pracującym Polski rozmiar i zakres pomocy, udzielanej nam przez Związek Radziecki.

ki, ułatwić korzystanie z wielkiego dorobku ZSRR we wszystkich dziedzinach życia, udostępnić literaturę fachową i literaturę piękną, upowszechnić i spopularyzować radzieckie metody pracy, udoskonalenia racjonalizatorskie i t.p. — oto wielkie zadanie, jakie stoi przed nami w Miesiącu.

W Miesiącu Pogłębiania Przyjaźni Polsko - Radzieckiej odbędzie się masowa akcja oświatowa - wychowa weza w mieście i na wsi; miliony ludzi pracy zapoznają się z historią, nauką, sztuką narodów ZSRR, z jego nieugiętą wolą walki o pokój, o budowę komunizmu.

Akcje, która obejmuje setki akademii, odczytów, referatów, pogadek, wystaw, przedstawień, koncertów, imprez różnego rodzaju, przeprowadzają wszystkie organizacje polityczne i instytucje państwowe, społeczne, zawodowe, młodzieżowe i kobiece.

Wystarczy tu wymienić, że tylko Towarzystwo Wiedzy Powszechnej zorganizuje na terenie wielkich 500 odczytów, 475 występów tygusowego słowa i 150 prelekcji literackich. „Artyści” urządzi 600 masowych imprez artystycznych. Około 120 kin miejskich wyświetlać będzie filmy radzieckie w ramach „Festiwalu Filmu Radzieckiego”, a 200 kin objazdowych obsłuzi 4.000 miejscowości. Otwartych zostanie setki kursów języka rosyjskiego, których liczba osiągnie 10 tys. z 150 tys. uczących się. Działalność tysięcy księżek, broszur dotrze do pracujących miast i wsi.

Naród polski zamianifestuje w Miesiącu Pogłębiania Przyjaźni gorące uczucia braterstwa do narodów radzieckich, wleczną przyjaźń i pierwszą na świecie krajem, który budował socjalizm, a teraz buduje komunizm.

Młodzież woj. kieleckiego czyni ostatnie przygotowania do Sztafety Pokoju

Z całego województwa napływają meldunki, o przygotowaniach młodzieży ZMP-owskiej do Sztafety Pokoju. Młodzież zakładów pracy z Radomia, Ostrowca, Starachowca, Kielc, Skarżyska i Końskich, młodzież pracująca z PGR-ów, spółdzielni produkcyjnych, młodzież ucząca się w szkołach podstawowych i średnich przygotowuje meldunki o podjętych i wykonanych zobowiązaniach produkcyjnych, o zobowiązaniach przodowania w nauce i pracy.

Młodzież wsi i miast współzawodniczy w jak najlepszej organizacji sztafet pokoju i masówek odbywających się na startach i metach.

Młodzież miasta Kielc i powiatu kieleckiego przygotowuje się gorąco do przyjęcia sztafet z całego województwa. Czynny udział w sztafecie pokoju weźmie młodzież ze wszystkich większych zakładów pracy, młodzież szkolna oraz sztafeta ZMP, Wojska Polskiego, MO, KBW i Harcerstwa. Cała młodzież zorganizowana w ZMP i harcerstwie obsadzi w Kielcach trasę sztafety, która przebiegać będzie ulicami Czerwonej Armii, Dąbrówkami, Pierwszego Maja, Świerczewskiego, Kulickiego i pl. Partyzantów.

A. G.

Festiwal filmów radzieckich

7 i 8 LISTOPAD

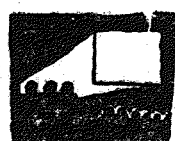
KIELCE: kina „Bałtyk” i „Warszawa” — Upadek Berlina, seria I.
OSTROWIEC: Marzenie: Bitwa Stalingradzka, seria II.

RADOM: Hel i Bałtyk — Młodość świata.

SKARŻYSKO KAM.: Wolność — „Program Składany” kolorowy

POWIEDZIAŁEK

KIELCE

6 LISTOPADA 1950 R.

RADOM

TEATR:
PANSTWOWY TEATR IM. ST. ŻEBROMSKIEGO — Komedja M. Gogola „Ożenek”.

KINA:
KINO „WARSZAWA” — wyświetla film produkcji szwedzkiej „Elvira Madigan”. Początki seansów: o godz. 13.30, 17.30, 20.30.
W niedzielę i święta poranki o godz. 11-ej.

KINO „BAŁTYK” — wyświetla film produkcji radzieckiej pt. „Orzeł Kaukazu” ser. II. oraz dodatek z Polnoej Korei. Początki seansów: o godz. 16, 18, 20.30.
Już są do nabycia karnety (bilet abonamentowy na festiwal filmów radzieckich).

APTEKI:
mgr. Krzanowski, ul. Partyzantów.

TELEFONY:
10-00 — Pogotowie Ratunkowe
11-11 — Straż Pożarna
12-12 — Komisarjat MO. (dyżurka)
13-00, 11-00 — „Słowo Ludu”
11-21 — Miejska Rada Narodowa
6 — młodzieżowa.

TEATR:
PANSTWOWY TEATR IM. ST. ŻEBROMSKIEGO — sztuka Gabrieli Zapolskiej pt. „Moralność pani Dulskiej”.

KINA:
„BAŁTYK” — (ul. Montuski 15) — „Kłopotliwe alibi”. Początek seansów godz. 16 — 18 — 20.
„HEL” — (ul. Żeromskiego 47) — „Kwiat miłości”. — Początek seansów: o godz. 15.30, 17.30, 19.30.
W niedzielę i święta poranki o 11.

APTEKI:
mgr. Bruśnicka
mgr. Pasiecki.

TELEFONY:
22-88 — Pogotowie Ratunkowe
0-8 — Straż Pożarna
16-49 — Pogotowie — wodociągowo-kanalizacyjne.
13-88 — Komenda M. O.
12-85 — Pow. Rada Zw. Zaw.
11-21 MRN

WYSTAWY:
MUZEUM MIEJSKIE:
Wystawa festiwalna radzieckich artystów plastycznych

WYCHOWANIE FIZYCZNE SPORT

Sztafeta ZMP dla uczczenia II Światowego Kongresu Obrońców Pokoju

Z okazji II Światowego Kongresu Pokoju, który odbędzie się w Sheffield (Anglia), ZMP organizuje w dniach 7 — 9 listopada br. sztafety, które z zakładów pracy, szkół i kół ZMP-owskich przyniosą pozdrowienia i meldunki dla delegacji polskiej na kongres.

W sztafetach biegaczy motocyklowych, kolarskich i konnych weźmie udział młodzież ZMP, ZHP, junacy SP, uczniowie szkół, członkowie klubów i kół sportowych oraz Ludowych Zespołów Sportowych.

Przed finałem Pucharu ZSRR

MOSKWA. — Finałisti tegorocznego turnieju piłkarskiego o Puchar ZSRR Spartak Moskwa i Dynamo Moskwa wyłonieni zostali z ponad 12 tys. drużyn, które brały udział w turnieju. Decydujące spotkanie między obu drużynami odbędzie się 6 bm. w Moskwie.

Spartak uczestniczy w rozgrywkach pucharowych od jedenastu lat. W tym czasie drużyna Spartaka rozegrała 44 mecze, z których 38 wygrała. W latach 1938, 1939, 1946 i 1947 Spartak zdobył Puchar ZSRR.

Moskiewskie Dynamo w ciągu 10 lat uczestniczenia w rozgrywkach pucharowych, rozegrało 29 spotkań, zwyciężając w 21 meczach — Puchar ZSRR zdobyła drużyna Dynamo w 1937 r.

W tegorocznych rozgrywkach, w drodze do finału Spartak pokonał kolejno: Bureniestnik Kiszyniów 7:0, Zenit Leningrad 3:1, CDKA 4:0. Dynamo zwyciężyło: Dynamo Jerywań 7:0, Lokomotiv Moskwa 3:2 i Skrzydła Siewierów Kujbyszew 7:0.

Sztafety przebiegać będą z gromad wiejskich do gmin, a następnie do miast powiatowych i wojewódzkich. Z miast wojewódzkich sztafety przybędą do Warszawy.

Na wszystkich punktach, którymi przebiegną sztafety, organizowane będą wieczerze i masówki z udziałem młodzieży i starszego społeczeństwa.

Na terenie województwa przygotowania organizacyjne do tej imprezy są już na ukończeniu. Program imprezy następujący: w dniu 7.XI. ze wszystkich wsi województwa wyruszą sztafety piesze bądź rowerowe do gmin, gdzie odbędą się masówki, w dniu 8 listopada sztafety te przybędą do miast powiatowych, a w dniu 9 bm., na motocyklach do Kielc, gdzie przed Domem Młodzieży o godzinie 17 odbędzie się wielki wiec

zakończony uroczystą akademią. W piątek specjalna delegacja uda się do Warszawy, gdzie przekaże do legatom na II Światowy Kongres Pokoju meldunki o wykonaniu zobowiązań.

W sztafecie na terenie województwa weźmie udział ogółem 30 tys. młodzieży, która w ten sposób zaimplementuje swoją wolę: wywalczenia trwałego pokoju na świecie.

Rekord światowy Mieszkowa zatwierdzony

Wszelchwiązkowy Komitet Kultury Fizycznej i Sportu otrzymał od Międzynarodowej Federacji Piływakowej pismo, zatwierdzające w tabeli rekordów światowych wynik zasłużonego mistrza sportu Mieszkowa na 100 m. motyl. — 1:06,8.

Hokej na Torkacie

KATOWICE. — Jeden z czołowych zespołów śląskich Unia Wryr pokonał w towarzyskim spotkaniu, rozegranym na Torkacie Sosnowiecką Stal 5:1 (0:1, 2:1, 3:0).

I Liga

Budowlani (Chorzów) — CWKS 1:0 (0:0)
Ogniwo (Kłaków) — Górnik (Bytom) 4:1 (2:1).

Sportowcy włączają się do obchodu Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko - Radzieckiej

WARSZAWA. Sport Polski Ludowej włącza się do obchodów Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej pod hasłami:

„Przyjaźń, pomoc i przykład sportowców radzieckich — źródłem osiągnięć sportu polskiego”.

„Niech żyją przodujący w świecie sportowcy radzieccy”.

„Niech się rozwija braterska współpraca i przyjaźń sportowców walczących o pokój”.

„Socialistyczny sport ZSRR — naszym wzorem”.

„Niech żyje międzynarodowe braterstwo sportu robotniczego”.

Liczne zobowiązania podejmowane przez sportowców w całym kraju z okazji Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko - Radzieckiej świadczą o zacieśnianiu się więzów przyjaźni między obu narodami i przyczyniają się do rozwoju kultury fizycznej.

Wszystkie imprezy, spotkania i pokazy sportowe organizowane w okresie 7.XI. — 7.XII. odbywać się będą pod hasłami przyjaźni polsko - radzieckiej.

W kołach sportowych, przy zakładach pracy, w klubach, Ludowych Zespołach Sportowych roz poczyna się już w przyszłym tygodniu wieczornice i akademie, w czasie których omawiane będą osiągnięcia sportu radzieckiego.

W lokalach i salach treningowych stowarzyszeń sportowych wystawione zostaną gazетки ścienne i fotografiki, obrazujące rozwój przodującego w świecie sportu radzieckiego. Pod koniec Miesiąca odbędzie się w GKKF wystawa konkursowa wyróżnionych gazetek.

GWARDIA — OGNIWO (SKARŻYSKO) 4:0 (0:0).

KIELCE. — Gra z dużą przewagą gospodarzy, w pierwszej połowie meczu zupełnie nie wykorzystana. Rekord zmarnowanych sytuacji należy w tym okresie gry do Mazurkiewicz. Po pauzie do 20 min. Ogniwu udaje się utrzymać wynik bezbramkowy. Dopiero w 27 min. Muszyński strzela pierwszą bramkę, której asystę robi Jakubczyk nie był w stanie obronić. Sukces Gwardii deprymuje gości, którzy zaczynają grać nerwowo. Za niesportowe zachowanie się na boisku sędzia ob. Florezyk wykluczył z gry Markowskiego. W kilka minut później Iwański zdobywa drugi punkt. Następna bramka jest również dziełem tego gracza. Ostatnią użyskuje Złeba z rzutu karnego.

Zwycięstwo Gwardii w pełni zasłużone. Tylko dzięki niezdarności ataku kielczan, goście nie wyjechali z Kielc z dwucyfrową porażką. W drużynie Ogniewa wyróżniają się

obrona, w Gwardii — Złeba. Slabo zagrał Kulesza i Mazurkiewicz. Widzów ok. 2 tys.

STAL (SKARŻYSKO) — KOLEJARZ 6:0 (2:0)

SKARŻYSKO (tel. wł.) — Wysokie zwycięstwo mistrza Kiel. OZPN nad słabym Kolejarzem. Duża przewaga zwycięzców. Łupem bramkowym podzielił się cały napad Stali.

BUDOWLANI — SPOJNIA (KIELCE) 3:0 (0:0)

SUCHEDNIÓW (tel. wł.) — Zawody piłkarskie o mistrzostwo klasy A Kiel. OZPN pomiędzy Budowlanymi (Suchedniów) a kielecką Spojnią zakończyły się zwycięstwem Budowlanych 3:0. Zwycięstwo gospodarzom przyszło niezbyt łatwo, o czym świadczą bezbramkowy wynik do przerwy.

UNIA — STAL (KIELCE) 4:2 (3:1)

Cieżko wywalczone zwycięstwo Unii, dla której bramki uzyskali Kleczko — 2, Sobieraj z karnego — 1 i Zawiślak — 1.

TABELA GRUPY POŁUDNIOWEJ

1. Stal (Skarżysko)	6	10	24:6
2. Gwardia	6	10	20:6
3. Unia	7	9	14:10
4. Ogniwo	7	9	11:13
5. Budowlani	7	7	12:10
6. Stal (Kielce)	7	5	11:19
7. Kolejarz	7	2	7:21
8. Spojnia (Kielce)	7	2	3:17

STAL (STARACHOWICE) — OGNIWO (RADOM) 1:1 (1:1)

RADOM (tel. wł.) — Niespodziewany sukces Ogniewa w spotkaniu z liderem grupy północnej. Bramki zdobyli dla Ogniewa — Kocot, dla Stali — Kozak. W czasie meczu zaznaczyła się silna przewaga Ogniewa nie wyzyskana jednak z powodu dobrej gry tyłów Stali. W drużynie gości za widłi kompletnie atak, który był naj słabszą częścią zespołu. Sędzia ob. Mar — dobry.

SPOJNIA (RADOM) — KOLEJARZ 4:3 (2:1)

Spojnia uzyskała z trudem wywalczone zwycięstwo. Bramki uzyskali dla zwycięzców, Adamski — 2 (obie z karnego) oraz Kuliński i Czerwinski po 1, dla Kolejarza: Bednarski, Kowalski i Gojst z karnego. Sędziował ob. Suchedniów. Widzów ok. 1.500.

UNIA (PIONKI) — STAL (KOŃSKIE) 5:1 (2:1)

PIONKI (tel. wł.) — Zasłużone zwycięstwo gospodarzy nad wicemistrzem jesiennym grupy. Sędziował ob. Skrobot (Suchedniów). Widzów ok. 1.500.

TABELA GRUPY PÓŁNOCNEJ

1. Stal (Starachowice)	7	13	31:10
2. Stal (Końskie)	7	10	16:18
3. Ogniwo (Radom)	7	8	10:8
4. Unia (Pionki)	6	7	26:9
5. Spojnia (Radom)	7	6	10:19
6. Stal (Radom)	5	4	8:6
7. Spojnia (Sandomierz)	6	4	14:13
8. Kolejarz (Radom)	7	0	11:43

(Ciąg dalszy nastąpi).

Stanisław DYGAŁ GORACE UCZYNNKI

STANISŁAW DYGAŁ

Str. 239

Szła z pochyloną głową, rowerzystą z białą paczką pod pachą mało na nią nie najechał, śmignął koło niej na odległość dłoni, odwrócił się, zaczął grzebieć piściółką, coś wyklinał i z kolei mało nie najechał na grubego pana, który właśnie dopadł swego kapelusza. Michelle popatrzała na rowerzystę trochę nieprzychylnie jakby nie rozumiejąc czego od niej chce i poszła dalej. Pułkownik uśmiechnął się.

Rozległo się pukanie.

— Proszę — zawołał pułkownik donośnie. Odwrócił się i oparł o futrynę. Wyciągnął papierosa, długo uderzał nim o papierosnicę.

Otworzyły się drzwi. Na progu stanął Wandysiak. Wypreżył się służbiście.

— Melduję się, towarzyszu pułkowniku...

— Dobra — powiedział pułkownik — siadajcie sobie. No więc cóż tam takiego niezwykłego się zdarzyło, mój Jasiu, że tak gwałtownie i natychmiast musieliscie mi się zameldować...?

ROZDZIAŁ VI.

Szczepan Siodłowski naczelny dyrektor fabryki „Len” czuł się w tym dniu nieswojo. To nie był zresztą specjalny przywilej tego właśnie dnia. Czuł się on nieswojo od dłuższego czasu. Tyle, że wewnętrzny niepokój, który go dręczył, czasami skradał się i krążył w przyzwolonej od niego odległości, łatwo dając się okiełnać i zamykać w samouspokojeniu, czasem zaś natarczywy i bezwzględny skakał mu niespodzianie do gardła i potrząsał nim nieustraszenie jak zgłodniały ples, który dorwał się wreszcie do polci mięsa.

Siodłowski siedział przy swoim biurku, stukał palcem w blat i mętnym wzrokiem rozglądał się po pokoju, którego szczegóły tak opatrzyły się jego oczom, że gdy zaczynał im się specjalnie przyglądać wydawały mu się czymś rewelacyjnie nowym i obcym.

Jego dyrektorski gabinet był pokojem długim i wąskim. Wielkie, witrażowe okno wypełniało niemal całą ścianę szczytową. Krajobraz za oknem składał się z pomieszanych elementów wsi i miasta: pasmo lasów na widnokręgu Samoty, wielki gmach po środku. Fragmenty pól i łąk Rozrzucone małe domki i skupiony kompleks baraków. To

Str. 240

GORACE UCZYNNKI

wszystko poprzecinane różnymi drutami i przewodami wysokiego napięcia. Na przełaj, przesuwali się mały, niebieski pasek: tramwaj, który mknął szybko i niecierpliwie. Jakby zabłąkał się tutaj nieświadomie po pijackiej nocy i zdążył czym prędzej do właściwych mu, zdecydowanie miejskich form. Na ścianie przeciwległej w stosunku do okna, wisiały oszklone gablotki z próbkami linianych wyrobów, fotografie i wykresy, czerwono — niebieski proporzeczek z jakimś napisem. Przy oknie stał okrągły, oszklony stół, dokoła trzy miękkie foteliki. Na stole leżała wielka kryształowa popielniczka. Nakrywała ją do połowy rozpostarta płachta gazety.

Łącząc mętnie wzrokiem po pokoju, Siodłowski zatrzymał spojrzenie na gazecie. Zaczął szybciej stukać palcem o blat biurka. Wstał. Usiadł zaraz z powrotem. Po chwili znowu wstał. Przez ten czas nie przestawał stukać palcem. Wreszcie uniósł wysoko rękę, zatrzymał ją chwilę w powietrzu i opuścił z podwójną siłą, zatrzymując palec na blacie, jakby uderzył ostatni akord symfonii, akord, który łączy i rozwiązuje wszystkie zawile jej tematy. Poszedł szybko, krokiem stanowczym w kierunku okrągłego stołu. W połowie tej drogi zatrzymał się i zaczął z posępnym brakiem zainteresowania wyglądać przez okno. Skubał sobie dolną wargę, szarpnął ją nagle, jakby zamierzał urwać, po czym odwrócił się, raptem susem skoczył do stołu i złapał gazetę. Mogło się здаwać, że zemnie ją i ciśnie na ziemię, ale westchnął tylko i z gazetą w ręku opadł ciężko na fotel.

Ktoś raz mocno stuknął w drzwi i zanim Siodłowski zdążył powiedzieć: proszę, wszedł, a właściwie wtargnął do gabinetu. Siodłowski rzucił szybko gazetę na stół, jak gdyby przyłapano go na jakimś wykroczeniu i przybrał wyraz chłodnej obojętności.

Inżynier Lesicki stał chwilę w drzwiach z pogardliwym uśmiechem. Siłił się na spokój, nie potrafił jednak opanować wzburzenia i wściekłości.

— Piękny dziś mamy dzień, panie dyrektorze — powiedział. Ironiczny ton, jaki starał się nadać swoim słowom, załamywał się w jego głosie złością.

— Cóż tam takiego, panie inżynierze? — spytał Siodłowski, cichym głosem osoby wyczerpanej nadmierną pracą i skutkiem tego obojętnej dla zewnętrznych wydarzeń świata. —